

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev 94.

New York, 24 novembra 1900.

Leto VIII.

Tornado in blizard.

Divjal po vsej severni Ameriki.

Najhujšev v Tennessee, kjer je tirjal mnogo človeških žrtev.

Nashville, Tenn., 21. nov. Po gubonosen tornado je razsajal dane v srednjih in zapadnih delih države Tennessee in ob severnem Mississipijskem. Iz dosedaj dospeli poročil je razvidno, da je v omenjenih delih že deželo tornado tirjal 64 človeških žrtev in mnogo družil ljudi hudo poškodoval. Brzjavna poročila le predkoma dohajajo, ker so večinoma brzjavne žice potrgane in se je batiti, da boda število ponečenih ljudi veliko večja, ko dosegajo natančnejša poročila. Dosedaj so dospela poročila z številom usmrtenih in ranjenih iz sledenih mest:

	Usmrtenih	Ranjenih
Columbia, Tenn.	40	25
La Grange, Tenn.	3	6
Lavergne, Tenn.	2	10
Thompson, Tenn.	1	0
Nolandsville, Tenn.	2	12
Love Station, Tenn.	2	1
Tunica, Miss.	5	0
Lula, Miss.	4	0
Henderson, Miss.	2	0
Batesville, Miss.	0	8
Boyle's Store, Tenn.	3	0
Franklin, Tenn.	0	2
Skupaj.	64	64

Razun tega je siloviti vihar porobil veliko število hiš. Mnogo ljudi je na čudežni način ušlo do smrti. Tako so v Nolandsville po viharju pogrešali neko zamorsko dete in našli isto pozneje 300 yardov od hiše nepoškodovan poleg neke odlomljene veje. V Lavergne 16 milij južno od tod je tornado trajal samo dvajset sekund in v tem času razrušil 35 hiš. Višja Šola in kolodvor, dvoje največjih poslopij v mestu sta razdejani. Tudi Štirizeležniška skladisca je razrušil tornado. Geo Robertson v njegov šest mesecov starot sta našla smrt pod razvalinami svoje lastne hiše; žena in mati pa je na čudežni način ušla jednaki osodi.

Memphis, Tenn., 21. nov. Včerajšnji tornado je prouzročil v tukajšnji okolini veliko škodo. Lesne tvrde, ktere imajo svoje pile ob Wolf reki severno od mesta imajo \$300.000 škodo. Tudi od drugih krajev države se poroča o veliki materijalni škodi.

Sramotno sleparstvo.

Pred nekterimi dnevi so poročali kapitalistični časopisi, da iščejo za Hawaii 30,000 delavcev, da bi delali na tamošnjih sladkornih nasadih. 15,000 mož zamore najti delo takoj, drugih 15,000 pa pozneje. Pisarna George C. Baldwin v New Yorku je bila zaznamovana kot naslov, kjer naj se delavci oglase. Nadalje so časopisi se zapeljivo omenjali, da Kitajci in Japonci, ker vedo samo riž, izvrše komaj tretjino dela, nego meajedi belopoltni delavci. Zato plačajo slednjim \$22 na mesec, prosto hrano, stanovanje in zdravniško pomoč v slučaju bolezni. Delavni čas je 10 ur in za delo že das plačajo posebej. Posledice temu ozavilu je bila, da se je te dni drenjalo na stotine delavcev pred omenjeno pisarno. Toda na vratih pisarne je visel lepak: „Ne trašimo delavcev“. Tudi v pisarni poslujoči niso niti vedeli o tem, da iščejo delavce za Hawaii. Vse delave, ktere se nočejo prodati v najžalostnejšo sužnost, nujno svarimo pred temi zapeljivimi vabilci. Poročila o strašni bedi in trpljenju na Hawaii so poslali v Evropo in Ameriko oni delavci, ktori so padli v kremplje hawaijskih ozemalcev. Celo Kitajci in Japonci so se uprili na Hawaju protisramotnem ozemlju, kar je že znamenje, da tam ni za belopoltnega delavca.

Nevarna zmota.

Zmota ekspresega voz ika v New Yorku bi bila te dni kmalu prouzročila veliko nesrečo. Voznik Elwood Staats je dobil nameščen na stopinj pod ničlo, vsekakor izvaren mraz. V Chicagi je razsala v noči od 19. do 20. novembra huda nevarna, z velikim viharjem. V Pittsburghu je vročina minulih dni zelo nadlegovala delavce v železni tovarnah. V National Rolling Mill v McKeesportu je delavec Aleksander Jacobson zbolel v sledoljubni karbolni kislino in bil v dveh minutah mrtev. Dečka so z avtomobila prepeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki rekli, da je rana zelo nevarna, vendar pa je še upanje mu oteti življenje.

Druži krvni čin se je priprilil že minolo nedeljo, kar se je še le v sredo izvedelo. Zakonska dvojica Farley je živila v vedenem prepiru in ker sosedje tri dni niso videli ne žene, ne moža, naznali so zadevo policiji. Ko je slednja ulomila vrata, našli so ženo s svinčenko v glavi na postelji, bila je mrtva, in na teh je ležalo truplo njenega moža. Rama v njegovi glavi in revolver v desnici sta pričala, da je ustrelil najprvo ženo in potem sam sebe.

Prisleparyl 90,000 mark.

Ko je parnik „Amsterdam“ holandske črte došpel v New York, je zvezni maršal zaprl Simon Löwengard, alias S. Leon Dujardina, kjer je dospel z omenjenim parnikom. Zvezni komisar je izdal določno zaporno povelje na prošnjo nemškega glavnega konzula. Löwengard je baje ponaredil ime S. Oppenheim jr. & Co. bankarjev v Koloniji na treh dekah, s katerimi vzdignil skupno 90,000 mark. Vjetnika so vtaknili pod ključ, ter bode ostal v zaporu, dokler dospe matejajo zatožbe.

Madjari bi bili kmalu linčali.

Allentown, Pa., 20. nov. Madjar John Kocovinjko je minalo noč komaj ušel osodi linčanja od krvolocene tolpe. Madjar je v neki goštini kupil steklenico žganja, toda prinesel istega zopet nazaj in zahteval bo jšega. V prepiru, kjer je vselej tega nastalo, je razkračen Madjar dvakrat ustrelil na natakarja Frank Schafferja. Jedna svinčenka je zadela natakarja v levo roko, druga pa v ledje. Morilec je pobegnil, toda kmalu so ga zasačili v neki koči, kamor se je skril in ga zaprl. Ta napad je prouzročil med prebivalci vasi veliko razburjenje. Iz 300 farmerjev in delavcev pri cementu obstoječa tolpa je hotela naskočiti pisarno mirovnega sodnika, kamor so vjetnika pripeljali. Konečno pa se je detektiv Smith vendor posrečilo ljudi prepričati, da je boljše, ako prepuste pravici svoj tek.

Linčarje bodo tožili.

Denver, Colo., 22. nov. Governor Thomas je ukazal pomožnemu okrajnemu pravduku McAllisteru takoj postopati proti vsem, kateri so se udeleželi nedavnega linčanja zamorca Preston Porterja v Limonu. McAllister je natrano naročil šerifu Freemanu v Lincoln countyu, kjer se je zgodilo hudodelstvo, takoj zapreti one osobe, ktere so mu iztrgale zamorca. Glavni pravnik države bode v splošnem vodil pravdo proti linčarski tolpi.

Solnčarica v mesecu novembru.

Gorko vreme minih dui je presenetilo celo vremenske prroke. Odkar obstoji vremenski urad tako gorkega 20. novembra še ni bilo nego je bil slednji. Ob 8. uri zjutraj je kazal toplomer v New Yorku že 60 stopinj in ob 2. uri popoldne je bilo 66 stopinj gorkote. Minnie Adams je med delom na pošti v Brooklynu vsled vročine onemogla, da so morali poklicati zdravniško pomoč. Prejšnji dan je bilo v New Yorku še bolj vroče kajti toplomer je kazal ta dan 67 stopinj, kar preje v tem času ni nikdar dosegel. Gorko vreme se je pred nekoliko dnevi pričelo na zapadu in potem prišlo proti izoku. Ker je prišlo takoj po primeroma huden mrazu, bilo je to bolj občutno. Minole dni je skoraj v vseh deželih dežvalo, samo v državah Nebraska, Minnesota, Iowa, oba Dakotah in Montana je snežilo. Izvanredno gorko vreme je bilo v osrednjem Mississippi dolini in izčisto do atlantskega obrežja. Na zapadu in severozapadu je bilo veliko bolj mraz.

Na skrajnem severozapadu je še vedno hud mraz. V Montani na pr. kaže toplomer med 10 in 30 stopinj pod ničlo, toraj izvareni mraz ob tem času. Mrzlo vreme se razteza do južnega Kansasa. Dne 21. novembra je bila največja vročina v Jupiter, Florida, 76 stopinj in najhujši mraz v Havre, Montana, 30 stopinj pod ničlo, vsekakor izvaren mraz. V Chicagi je razsala v noči od 19. do 20. novembra huda nevarna, z velikim viharjem. V Pittsburghu je vročina minulih dni zelo nadlegovala delavce v železni tovarnah. V National Rolling Mill v McKeesportu je delavec Aleksander Jacobson zbolel v sledoljubni karbolni kislino in bil v dveh minutah mrtev. Dečka so z avtomobila prepeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki rekli, da je rana zelo nevarna, vendar pa je še upanje mu oteti življenje.

Druži krvni čin se je priprilil že minolo nedeljo, kar se je še le v sredo izvedelo. Zakonska dvojica Farley je živila v vedenem prepiru in ker sosedje tri dni niso videli ne žene, ne moža, naznali so zadevo policiji. Ko je slednja ulomila vrata, našli so ženo s svinčenko v glavi na postelji, bila je mrtva, in na teh je ležalo truplo njenega moža. Rama v njegovi glavi in revolver v desnici sta pričala, da je ustrelil najprvo ženo in potem sam sebe.

Dve žaloigri.

Dva umora in samomora.

V Western Union poslopiju v New Yorku je ne 21. novembra 22letni Jožef E. Neaman ustrelil dečka Johna Dalya v glavo in se potem zstrupil s karbolno kislino.

Nekoliko minut pred 9. uro je prišel Neaman v poslopje; bil je ustrelil zelo razburjen in poklical Dalya, kjer je posloval pri pnevmatičnih cevih. Daly se je takoj odzval. Malo minut kasneje sta zagrmela dva strela in v istem trenutku se je zvrnil deček na tla. Prva svinčenka ni zadel, druga pa je petnajstletnemu dečku prodrla v glavo. Več osob je bilo priča napada in neka ženska je kričala hite na cesto in opozorila policajo. Ta je nemudoma hitel v poslopiju, toda predno je dosegel zločinca, je ta izpel steklenico karbolne kislino in bil v dveh minutah mrtev. Dečka so z avtomobila prepeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki rekli, da je rana zelo nevarna, vendar pa je še upanje mu oteti življenje.

Druži krvni čin se je priprilil že minolo nedeljo, kar se je še le v sredo izvedelo. Zakonska dvojica Farley je živila v vedenem prepiru in ker sosedje tri dni niso videli ne žene, ne moža, naznali so zadevo policiji. Ko je slednja ulomila vrata, našli so ženo s svinčenko v glavi na postelji, bila je mrtva, in na teh je ležalo truplo njenega moža. Rama v njegovi glavi in revolver v desnici sta pričala, da je ustrelil najprvo ženo in potem sam sebe.

Starec našel smrt v plamenu.

V Newarku, N. J., je te dni Christian Krauch, nek 74 let star mož našel smrt v plamenu. Ogenj je nastal v kovačnici, kjer je starec spal. Vsi poskusi rediti moža so bili zmanj. Krauch je imel pri sebi baje \$1000 in vsa gotovina je z njim vred zgorela.

70letni morilec.

Baltimore, 22. nov. Včeraj zvečer ustrelil je 70letni John Young svoj 56 let starosoprog Ellen Young, kjer je danes umrla. Oba sta živel v neprestanem prepiru. Morilec trdi, da mu je njegova žena pretila, da ga umori, vsled česar je v jezi zgrabil puško ter jo v glavo ustrelil. Younga so takoj zaprl.

Beločepci v Georgiji.

Atlanta, Ga., 22. nov. Governer Candler je razpisal \$100 nagrade za prijetje beločepov, kjer v štirih countyjih južno od tod uganjujejo svoja nasilstva. Njihovo delovanje je posebno občutno ob meji countyjev Clayton, Fayette, Henry in Spalding. Muogo zamorskih družin bez iz okolice vsled strahu pred beločepci.

Nasilstvo se je pričelo na Crawfordovi 1000 akrov veliki farmi. Pred dva meseca so beločepci tam mučili zamorca Stricklanda in mu zapovedali takoj okolico za pustiti. Crawford je obsojal nasilstvo beločepcev in obljubil zamorcem svoje varstvo, toda nasilnik so tudi drugim zamorcem poslali pretilna pisma. Na to se je Crawford obrnil do governerja, kjer je razpisal omenjeno nagrado. Vkljub temu so beločepci kmalu potem bičali šest zamorcev na nasadih Green Wesley Ben in Absolon Ogletree. Crawford je obdolžil nekega sosedja, da je bil pri nasilstvu udeležen; ta sosed pa je prišel potem puško nad Crawforda in ga hotel ustreliti. Slednja so preprečili in napadalca zaprl. Tudi proti Štirinajstim drugim odličnim mesecom so izdali zaporna povelja. Crawford je razpisani nagradi prispeval.

McKinleyeva livarna zopet prične poslovati.

Buffalo, N. Y., 20. nov. McKinleyeva livarna Tonawanda Iron & Steel Co. bode prihodnji ponedeljek zojeti pričela delati. Tovarne so bile od dne 12. julija zaprte. Vsled tega bode 250 delavcev imelo zopet zasluzek. Livarna je dobila svoje ime radi tega, ker je isto McKinley oficijelno odprt.

Tisoč žičarjev praznuje.

Cleveland, O., 20. nov. Nočne delavce žičnih tovarn v Newburgu, ktere so lastnina žičnega trusta so danes večer za nedoločen čas odpustili. Prizadetih je približno 1000 delavcev.

Ustavili delo pri zgradbah.

Minoli četrtek je višje sodišče v Brooklynu odločilo, da se ustavi delo pri petdesetih hišah, ktere so zgradili na zemljišču južno od Park Place do Sterling Place med Kingston in Albany Ave. Odlok se glasi na korist neke zahteve v znesku \$200,000 in stroške in je naperjen proti Charles C. Hainesu in 29 sodnega drugem. Ker Haines ni mogel plačati, moralos do delo pri zgradbah ustaviti. Prisilna prodaja je določena na 18. decembra.

Prisiljeni štrajk.

Tampa, Fla., 22. nov. Vsled sovrašta, kterega je „Federated Trades Assembly“ prouzročila med unijama spanskih in angleških delavcev tobačnih tovarn, se bode najbrže prihodnji teden pričeli štrajk. Vsled tega bode moralo vec tisoč delavcev praznovati. Delavci obojih narodnosti so ogroženi proti Boercovi. Konečno je tudi povdralj, da bode neodvisnost Transvaala in Oranje države še le potem prominola, ko bodo uničeni vsi Boerci z njihovimi ženami in otroci vred.

Po vsej pravici zamore biti Krüger ponosen na slavnosten sprejem, katerega mu je priredilo francosko ljudstvo. Takšenje demonstracije v Marseille še ni bilo. Vse ceste so bile napolnjene s praznično oblečenimi ljudmi. Več posamezenih je hoteličasti in videti moža, kateri je pričel boj z britiškim orosatom, in kjer je klub vsej nevreči pri volji odložiti orožja dokler je še kaj življenja v njemu.

Iz delavskih krogov.

Štrajk ob predoru.

Standard Engineers unija poroča o uspešnem štrajku pri gradenju velikega predora v New Yorku posloju strojogradnje. Štrajk se je pričel v ponedeljek ker je poslovodja in zastopnik podjetnika predložil strojogradnje v podpis nek spis, v katerem bi ljudje pripoznali, da je \$3 na dan ali \$15 na teden običajna plača, med tem ko uočljiva plača za takšne delavce znaša \$30. Pet najstnejših strojogradnjev je šlo na štrajk in z njimi 60 lomilcev kamena, vsak zadržal delo na vsej sekciji. Po dolgoročnem pogajjanju med podjetnikom in odborom delavcev je prvi konečno le obljubil dovoljiti zahtevne strojogradnje in odstopiti.

Istega dne zjutraj napadli so poslopiči necega Blauvelta v 26. zapadni ulici, kjer je slednji močan, izvile so jem je iz rok, na kar so napadci, kjer so slednji napadcu, da so bili vsi trije pijani in brez centna denara.

Entered as second class matter at the NEW YORK, N. Y. Post office October 2, 1893.

„GLAS NARODA”

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER.

109 Greenwich St., New York City

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, na pol leta \$1.50.

Za Evropo za vse leto gld. 7.—

“ “ “ pol leta 2.50

“ “ “ četr leta 1.75

V Evropo posiljamo list skupno dva številki

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredin sobjoto.

GLAS NARODA

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday.

Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti ne nastisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati p. Mony Order.

Pri spremembu kraja naročnikov zastorno, da se nam tudi prejšnji bivališči naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredit naslovom:

Glas Naroda,

109 Greenwich St., New York City

Telefon 3795 Cortlandt.

Selni trust.

Najnesramnejše postavno dovoljeno ropanje dnarja v Zj dinjenih državah izvršuje očividno solni trust, koji je ceno svojim proizvodom jednim mnenjem ali takoreč kar čez noč od \$1.10 na \$2.50 pr. 100 funtov, toraj več nego za polovico doseganja vrednosti zvišal, in to v času, ko solne surovine nikakor ne primanjkuje in ko so zaloge soli že vedno tako polne kakor pred zvišanjem cene. Zaujmivo so podatki kako se je že pred večimi meseci o tej zadevi izrazil Byron W. Holt, kjeri je sicer povisanje solne cene že takrat slušil, vendar mu niti na um ni prišlo, da bodo bazi solni trust uprizoril največjo ne sramnost in lepočinio na polju monopolističnega ozemanja v Zjednjenih državah. Oziraje se na solni trust, izrazil se je nekoč oni isti Byron Holt:

„Dne 20. marca l. 1899. ustanovila se je družba „National Salt Company“ z glavnico \$12 000 000, od ktere je bilo \$5 000 000 naloženih v delnicah; sedež družbi je v New Jerseyju. Takoj na to pridružili so se jej vsi newyorski tevarnarji soli, v ker jih je po največnjem pred vica „National Salt Co.“ v West Virginiji pripomogla. Imenovani tevarnarji tvorili so davdeset odstotkov vsega newyorskog proizvoda in so leta 1898. zasižuhli nič manj kot \$450 000. Toda pa početkom oktobra bila je nova družba v stanu najbolje soline držav Ohio, West Virginia, Michigan in Kansas nadzorovati, vrhu tega najela je pogodbeno za določenih let večino ostalih solin, v katerih se je že nad 30 let delalo, ter jih jednostavno zaprla. Za solnim trustom skriva se tudi „Standard Oil Company“, ktere newyorski glavni uradi se nastanjeni v posloju solnega trusta, ktere prav tako so ob jednem tudi načelniki „Standard Oil Company“. Poleg tega je pa „Standard Oil Company“ tudi v tesni zvezi z londonsko „Salt Union“, ktera nadzoruje solne trge Velike Britanije, — seveda v sporazumu z ameriško jeto sestro.“

V ogled dejstva, da je g. Holt že pred mesecu izborni pogodil takozvane „slane nakane“ solnega trusta, mi nikakor ne moremo pripisovati proročkega talenta, kajti da bode cena soli poskočila bilo je itak pričakovati. Toda, da se bode cena soli od \$1.10 na \$2.50 zvišala in da bodo trust s tem najnovejšim „sli-

nim blagoslovom“ tako nesramljubežljivo iznenadil prebivalstvo naše republike, ter ga za nebrojne milijone dolarjev oropal, temu se gotovo ni nikde nadeljal. Ako upoštavamo bojno taktilo naših trutov, s ktero nikaka konkurenca tekmovali ne more, poleg tega pa tudi McKinleyjevo varnostno carino, nikakor ni izključeno, da bode cena tudi v primeru kratkem času na \$3. 84, da celo na \$5 poskočila. Kdo zamore to zaščititi?

Solni trust je gotovo najresčnejši

trust v Ameriki, kajti on ima 76

milijonov odjemalev in isto število

plačevalcev, kajti tudi „neslani“

prabivalci Zjednjenih držav

v obliki zastopnikov solnega trusta

sama brez soli ne morejo vztrajati.

Sol se potrebuje v vsaki hiši

za domačo potrebo, v mnogih obrtih;

vsaki delavec, vsaki farmer in živinorejec kakor tudi prebivalec mest, brez soli takoreč živeti ne more in ravno vsled tega presega

trustova nesramnost vse meje skrajne nesramnosti. Temu ozemanju

prebivalstva je kriva edino le visoka uvozna carina, kjer jedina ščititev

je podpira nesramna delovanja naših trustov, nitsak rpa ne prospešuje napredka obrti.

Izkoriščanje zmage.

Povsem klasična je smatrati zgodovina amerikanskega kapitalizma, kajti z nesramno hitrostjo izkorisči ozemalni dežele svojo zmago z dne 6. novembra.

Od vseh strani prihajo poročila o gibanju magnatov velikega kapitala na postavodajnem kakor na gospodarstvenem polju.

Zveznemu postavodajstvu, to je kongres v Washingtonu so takoj predlagali tri točke namreč:

Novi vojni predlog in zvišano stalno armado proti zunajnim in znotrajnjim sovražnikom. Da med slednje prištevajo v prvi vrsti štrajkujoče delavce, ni potreba še posebej omenjati.

V minolem zasedanju zopet odložen Mark Hannov prsdig glede denarne pomoči, s ktero so hoteli sindikatu amerikanskih podjetnikov pri gradenju ladij vrči v žrelo 20—30 milijonov dolarjev, bodo tako po otvorjenju zasedanja zopet predložili in ker sedaj ni nikakih volitev več, bodo večina kongressista tudi brez odpora sprejela.

Tudi nasvetovani antitrust predlog, na kterega so se republikanski delavci in gotovi del časnikarstva tolikanj zanašali, je smatrati kot veliko kapitalistično naredbo, ker baje nima drugačega namena, nego velika kapitalistična podjetja varovati pred špekulantom.

O gospodarstvenih nredbah smo videli, da so kontinentalni veliki kapitalisti že dva dni po objavi volilnega izida storili prve korake za vtemeljitev svojega absolutnega gospodarstva na otoku Cuba, namreč spraviti v kremplje trustov ves predilek sladkorja in vsa sredstva proti vsej otoku.

Tudi takoj po volitvi nastala dragina, kjer je prouzročil mesarski trust v Chicagi in druge zadruge, spada temu na rovaš. Na kateri način se vpliva na misljene ljudske množice, je kapitalistom sedaj vse jedno. Volitve predsednika in kongresa so minole, politični hlapčini so z veselom storili svojo dolžnost, zakaj bi gospodje ne izkorisčeli to v prid svoje denarnice?

Delavci pa naj nikari ne misijo, da jim bode pri tem izkorisčanju zmage prizaneseno, kajti zelo hitro bodo čutili nasprotno.

Že v minolem letu ni bilo mnogo videti istinitega povisanja plač, kjer je sledilo po okrevanju od krize v prvih dveh letih; marveč pri podjetnikih pridelo se je že pri vsakem koraku čutiti nasprotno nagnjenje, dasiravno se to ni pokazalo na vsej črti. Saj vendar niso mogli mnogo tvegati, ker so bile volitve pred durni, pri katerih delavskih glasov niso mogli popolnoma pogrešati. V letu volilne borbe za predsedništvo nikakor ni manj kajko posebno mnogo štrajkov (kajti veliki premogareški štrajk), iz katerih je razločno spoznati nameščanje kapitalistov, znižati plačo.

O tem bodo kmalu še več sli-

šali. Slednje poročilo iz Steubenville, Ohio, je takoreč že malo začetek. Že mesec pred volitvijo pričetki štrajk v tamošnjih jeklenih tovarnah, kapitalisti, vkljub volilne zmage McKinleya, ne bodo končali na korist delavcev, dasiravno so kapitalisti od jednake zmage obetaли novo procvitjanje v vkljub temu, da ravno jeklena obrt spada k najbolj cetočim v deželi. Zgodilo se bode nasprotno, kajti kakor vidimo, pripravlja se ozemalstvo na trdovraten, krvav boj, da bode delavci v znižanu ostala.

Solni trust je gotovo najresčnejši trust v Ameriki, kajti on ima 76 milijonov odjemalev in isto število

plačevalcev, kajti tudi „neslani“

prabivalci Zjednjenih držav

v obliki zastopnikov solnega trusta

sama brez soli ne morejo vztrajati.

Sol se potrebuje v vsaki hiši

za domačo potrebo, v mnogih obrtih;

vsaki delavec, vsaki farmer in živinorejec kakor tudi prebivalec mest, brez soli takoreč živeti ne more in ravno vsled tega presega

trustova nesramnost vse meje skrajne nesramnosti. Temu ozemanju

prebivalstva je kriva edino le visoka uvozna carina, kjer jedina ščititev

je podpira nesramna delovanja naših trustov, nitsak rpa ne prospešuje napredka obrti.

To prizadevanje se bode kmalu

znameniti prirediti v mestu veliko slavost.

Boerci i tepe ni.

Bloemfontein, 22. nov. Dne 18. novembra so bili Boerci pri Baderupu hudo tepe. Lancirji so preganjali bežeče Boerce. Slednji so imeli velike izgube med tem ko je na strani Angležev le male število mrtvih in ranjenih ostalo na bojišču. Brand, poveljnik Boercev je bil ranjen.

Maseru, 20. nov. Domačini poročajo, da sta predsednik Steyu in general De Wet s tisoč možni prodrla britiške čete med Alexandrijo in Warringtonom, ter napadli britiške produje straže. Boerci so se konečno umaknili in se podali proti Dewetsdorp v Oranje River koloniji.

Kugave v Afriki.

Cape Town, 22. nov. Zaradi ku-

ge, kjer se je prikazala v juži Afriki, je britiški komisar sir Alfred Milner izdal razglas, da se imajo

za pristaniška mesta ob iztočnem

obrežju južne Afrike razkužiti.

Poslanci nikakor niso zadovoljni z kaznijo, kjer so naložili kitajskim princem in drugim za izgred boxerev odgovornim osobam. Poslanci sicer pripoznajo velikost kazni, toda njim se za tako klanje ljudi, kjer so dotični prouzročili, ne dozveda nobena kazenska dovoljnost.

Kitajci se upirajo.

Berolin, 21. nov. Grof Waldersee brzojavlja iz Pekinga, da je kitajski admiral Ho z 10,000 možimi regularnimi armada in močnimi topništvom pripravljen se postaviti v bran prodiročim zaveznikom. Slednji bodo torsaj počakali, da jim dođe pomoč. Brzojav iz Pekinga poroča, da so na povelje cesarja in cesarice vdove princ Tuana zaprlji in ga odstavili vseh visokih služib in časti. Radi generala Tung Fu Sianga, kjer je s 16,000 vojaki v Yu Jang Pu, so poslanci v skrbih, ker mu dosedaj niso naložili še nobene kazni.

Stradajoči jedo travo in perje.

London, 24. nov. Porotevalec poroča iz Shanghaja o strašni lakoti v pokrajini Schensi. Zaloge v vladinih žitnicah so že pošle in v prefekturi Singau-fu jedo ljudje travo, perje in koreninice. V gorah razsaja baje tako huda lakota, da so prebivalci pričeli jesti ljudi.

Vojna med Boerci in Anglio.

Nova boerska bitka se vrši.

London, 20. nov. Iz južne Afrike je danes despolo brzojavno poročilo, da se med Boerci pod vodstvom generala De Wetta in britiškim vojaštvom vrši krvava bitka. Pravila so tiskana lično in krasno v popolno zadovoljstvo vseh društvenikov, kar se pa cene tiče je uprav malenkastna in si tako ličega dela za nižjo ceno sploh misli ne moremo.

Zajedno naznanjam tudi vse onim rojakom društvenikom, kajti so se prijavili za pristop k novemu podpornemu društvu, in ki so naročili, oziroma vprašali za društvena pravila, da smo ista ravnikar razposlali.

Izvestno mi bodočo oprostili gospod urednik, kajti glede vsebine je popolnoma istinit, v kar moramo izreči g. dopisniku hvalo. G. dopisnik je poslušal kako nevarna dela moramo opravljati in kaj vse vpliva na naše življenje in zdravje, poleg tega menjeno je tudi, kolikokrat so se že nabirali prispevki za jednega ali drugega ponesrečenega rojaka. — Marsikeda, ki ima že precejšnjo sveto denarja prihranjenega, si misli, da mu uiti podporno društvo, niti državljanstvo listina mnogo koristiti ne more, toda v slučaju bolezni, ko je s prihranjenim denarjem pri kraju, a ne dobi pomoči niti od podpornih društev, niti od države, ne preostane mu drugo, nego zateči se k dobrošernim rojakom.

Delavci se na nikoga druzega nismo zanašali, nego na svojo lastno moč, kjer obstoji v vsestranski organizaciji, brez ktere nam nikakor ni možno obstati.

V Zjedninih državah imamo sedaj troje slovenskih podpornih društven, kjer v istini lepe podpore izplačujejo, toda ako primerjamo mnogoštevilni naš narod in tej deželi z onimi tisoči društvenikov v slovenskih podpornih društven, moramo priti do zaključka, da je v Ameriki tisoči in tisoče rojakov, ki niso pri tikacem slovenskem podporno društven, čemur je ponajveč užrok malobrojnost naših rojakov, kjer so žal za druga ne brigajo, nego za čašo pive, kar je gola istina. Poleg tega zadružka opažati je pa še drugo glavno zapreko, kjer zadružuje razvijanja naših društev. To zapreko nam je pa iskatki v glavnih napotnih naših podpornih društven.

Sicer bodo temu marsikeda oporekal, ali v prepričanju, da baš ta napaka ovira razvoj društven, je tu v kratkem naveden.

Ne vem, iz kacige uzroka so vse

slovenska podporno društva osnovana na nekaki srednjeveški podlagi, kjer brani vsekodobno gibanje duha in mišljenja; slobodno naprednjaško mišljenje, kjer je Ameriko povzdignuto nad vse druge države sveta, mora se baš v naših

prilik, ter si preskrbē za slučaj bolezni gotovo tedensko podporo.

Veseli nas, da imamo to stran oceania mnogo podpornih društven

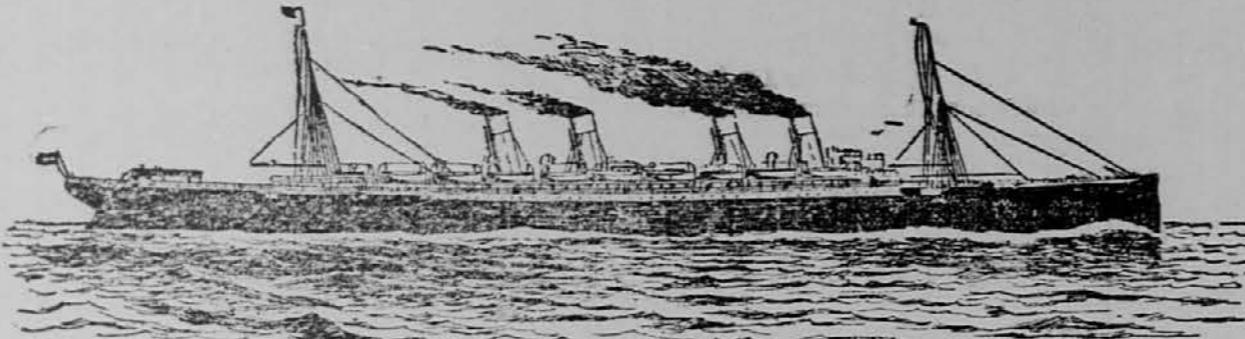

Edini slovenski oficijelni agent v New Yorku.

FR. SAKSER

109 Greenwich St.,

New York.

Oficijelni zastopnik družb:

Bremenskega Lloyda,
Compagnie Generale Transatlantique,
Red Star Line, Rudeče zvezde,
Holland America Line

in drugih prekmorskih črt.

Parobrodni in železniški listki so dobiti po najnižjih cenah.

KDOR Slovencev potuje v staro domovino najbolje storiti, da kupi vožnji listek v NEW YORKU, ker potem se lahko odpelje s prvim parnikom in mu ni potreba tukaj čakati in denarje po nepotrebni trošiti.

KDOR koga iz stare domovine sem vzame ali želi vzeti, najbolje storiti, ako se na nas obrne, ker bode točno postrežen in potnik ima opraviti na vsej črti s poštenimi agenti (ne s kakimi ciganskimi Italijani ali Židi). V NEW YORK dospevšim gremo kolikor le mogoče na roke in kjer le potreba.

VSE te prednosti govoré, da naj se vsak Slovenec in Hrvat le edino na nas obrne, kjer bode najhitreje, najceneje in poštano postrežen.

AKO kdo pride v New York na kako železniško postajo in se ne ve kam obrniti, naj gré na postajo k telefonu in pokliče 3795 Cortland, ali conect thirty seven ninety five in potem se s nami slovenski pogovori in pridemo ponj. Za telefon plača 15 centov in dolarje prihrani. To je zelo važno!

Dalje posiljamo najceneje in najhitreje

Denarje v staro domovino

Ogromno rastoči promet nam daje priliko naše rojake CENO postreči, objednem pa tudi dokazuje, da kjer se na nas obrne je dobro postrežen in se še večkrat na nas obrne in drugim enako storiti svetuje.

Cena, bitra in solidna postrežba je naše trgovinsko geslo.

VSAK potnik, naj pride od kategakoli kraja Zjednjenevih držav ali iz stare domovine naj pazi na naš naslov, ulico in številko

109 Greenwich St.

NAJ ne posluša nikogar, ako ga tudi slovensko nagovori in drugam vleče, za Slovenje je pravi kraj le pri nas. Mi stanujemo tudi v istej hiši tik nad pisarno in nas lahko vsakdo ob kterej koli ura pokliče.

PRAV pa storiti, kdor nam njegov prihod natančno naznani po kterej železnici pride, to je odhod od kraja in kdaj sem pride, to mu na vsakej železnični povedo.

LEPE NOVCE PRIHRANI vsak potuječi rojak, ako naše nasvete uboga in natančno pazi, da pride na pravo številko in ne dà novcev preje iz rok, dokler ni povsem preverjen, da je na pravem mestu.

Ubogajte naše nasvete in vedno ste na pravem potu.

FRANK SAKSER,
109 GREENWICH ST., NEW YORK.

SVOJI K SVOJIM!

J. GLOBOKAR, M. P. CO.
ELY, MIN.

priporoča Slovencem in Hrvatom svojo novo

T R G O V I N O .

Pri njem je dobiti:

OBLEKA ZA MOZKE, ŽENSKE IN DECA;
RAZNOVRSTNO OBUVALO;
PERILO, OVRATNIKI, KLOBUKI;
HISNA IN KUHINJSKA OPRAVA.

Vedno sveže

G R O C E R I J E .

Vse blago po najnižji ceni; postrežba hitra. Pismena naročila naj se pošljajo na Box 371.

Pošiljam denar v staro domovino, posredujem prodajo prekmorskih vožnjih listkov, v zvezi sem v New Yorku z g. Fr. Sakserjem.

Slovencem in Hrvatom, prijateljem in znancem se pripomorem v mnogobrojen obisk in naročila.

S spoštovanjem

J. GLOBOKAR, M. P. CO.

JOSIP SCHARABON

ELY, - - - - - Minnesota

priporoča svoj

S A L O O N ,

v katerem toči sveže Schlitzovo pivo, dobra domača in importirana vina, izvrsten whiskey in likere, ter prodaja fine smodke.

Glavni zastopnik Jos. Schlitzove pivovarne

Z gosp. FR. SAKSER-JEM, 109 Greenwich St., NEW YORK, delujem v zvezi glede pošiljanja DENARJA v staro domovino, ter rojakom vse potrebno tudi v drugih zadevah preskrbim.

V mnogošteviljen obisk se priporoča

JOS. SCHARABON,

ELY, Minn.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno budem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo in importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila budem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečnosti, veselice, poroke itd., ker storil budem kar je v moji moći.

Slovenci običate me obilokrat!

Svoji k svojim!

Sè spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

John Russ

priporoča SLOVENCEM in HRVATOM svoj

S A L O O N

432 So th Santa Fee Avenue, Pueblo, Colo.

Točim vedno sveže, fino pivo, importirana in domača vina, najboljši whiskey in likere.

PRODAJAM DOBER TOBAK IN FINE SMODKE.

Naznanjam tudi, da sem glede pošiljanja denarja in drugih zadev v zvezi z g. FR. SAKSER-JEM, 109 Greenwich St. v New Yorku.

Slovencem in Hrvatom se uljudno priporočam za mnogobrojen obisk

John Russ,

432 So. SANTA FEE AVE., PUEBLO, Colo.

Osveta.

(Vojška humoreska. — Spisal Zmag.)

Na dvorišču glavne vojašnice neke posadke onstran Velebita podelila se je jedva straža. Posamezni oddelki straže odhajali so po cesti v mesto in izven mesta, da nastopijo dolgočasno štiriindvajseturno stražo, in da tim načinom služijo svojej domovini.

Na dvorišču stali so le še službo imajoči podčastniki, ktere je novošloški poročnik Lovro Humer, ki je imel prvič v svojem življenju štiriindvajseturno službo v vojašnicu, podučeval, kako se imajo zadržati, katera sotnija mora očistiti bastion št. 1, katera dvorišče itd. Konečno so tudi podčastniki odšli k svojim sotnijam, a poročnik se je podal kakor to vojaški predpis zahtevalo, v stražnico, da tam — tudi po predpisu — ošteje novo stražo. Poročniku ni bila ni jedna stvar po volji, puške so bile prašne, gombi se niso dovolj svetili, konečno tudi brke niso bile v redu. Ob tej prilici pogladil se je že poročnik nehoti pod nosem, ali v svojo žalost ni imel kaj prijeti. Ta prizor zdel se je vojaku Jovan Aračiću, katega je poročnik baš radi brk oštel dovolj smešen in pričel se je smejati, kar je poročnika toli razgotilo, da je Aračiću pretil s zaprom, kjer mu je bil tudi zagotovljen.

Poročnik naročil je vodji straže, da mora po noči vsako uro tri vojake poslati na vežbališče, ktero se nahaja izven mesta, da prepred tam se nahajajoče ljudi, kteri v onem mestu po solnčnem zahodu baš na vojaškem vežbališču iščejo zabave in razvedrila. V slučaju, da bi se kdo vojakom protivil, morajo ga takoj arretirati in v stražnico v vojašnici dovesti. Ko je vodja straže ponovil poročnikovo zapoved, odšel je slednji ponosno v svojo sobo ter skozi okno psoval vojake, ki so po metali dvorišče.

Solnce je že davno zašlo, šetalci so ostavili Blažekovičev park in odšli v mesto, samo na vežbališču za parkom je še najti življenje. Tu so se skupili mladeniči bližnje vasi ter se zatajali po svoje, tam v senči obzidnih murv pojejo mornarji, tu in tam videti je tudi pár podobnih Romeju in Juliji, konečno je tudi to življenje vtihnilo in vladala je povodi grobna tišina.

Bila je jedva jednjast ura po noči. Po cesti prihajala je prva straža, ktere je bil tudi vojak Jovan Aračić prideljen, ter odšla mimo Blažekovič-parka naravnost na vežbališče. Vojaki preiskali so vse kote ne da bi našli kaj sumljivega. Na to so se počasno vračali po poti ki se vije skozi grmovje, med katerim raste tuk tam kaka osamela smokva. Prišlo so komaj do druge smokve, kar Aračić nehoti obstane; med grmovjem je nekaj zašumelo, na to je bilo čutti dolge vzdihne, — zopet vse tiko, potem pritajeno kašljanje in iznova šumenje.

„Stoj! Kedo je?“ zakriči Aračić držeč puško v roki pripravljen vsak trenutek streljati. Toda mesto odgovora čuti je bilo le mirno dihanje spečega človeka.

Med tem ko sta ostala Aračićeva tovariša s puškami v rokah skrita za bližnjim grmovjem, bližal se je prvi oprezo po vseh štirih tajnostnostni smokvi. Ker je bila noč tako temna ni mogel natančno videti osebe pod smokvo, pač pa mu je jednakomerno dihanje, ktero je sedaj natančno slišal, služilo v popolnem dokaz, da se pod smokvo speci človek nikakor ne pusti motiti, kadar spi spanje pravičnega. Ko se je dovolj približal smokvi, skočil je jednim mahom na noge ter v istem trenotku že klečal na prsh spalca, in poklical tovariša, ki sta takoj prihitela njemu v pomoci. Ali kaj je to? — Ko je jeden vojak prišel žveplenko, da vidijo koga so vjeli, obstrmeli so vojaki in jednim glasom začudenoma vskliknili:

„Ooo... oo... sel!“

Aračić je v resinci klečal za trenutek na oslovem vratu. Ko so vojaki prišli svetilko, je tudi že osel bil na nogah in je začudeno gledal svoje preganjalce, kjer mu niti v spanju ne privoščijo miru.

Naravno, da ni bilo smehu ne konca, ne kraja, vojaki so se norčevali jeden drugemu, ne vedoč kaj bi počeli z oslom. Pustiti ga na vežba-

lišču ni bilo umestno, kajti večkrat se je pripetilo, da je kdo iz vežbališča odgnal kako žival, dasiravno ni bila njegova. Po dolgem prepirjanju spomnil se je Aračić poročničevega povelja, vsed katerga morajo vsakogar arretirati, kogar najdejo po noči na vežbališču.

Tako je postavil Aračić pred osla in mu veli:

„V imenu postave osel, ti moraš z nami, zapoved je zapoved!“

Par minut kasnejne korakali so vojaki z nabitim puškami v oslom v sredi po cesti v mesto. Aračićevi tovariši stražila sta osla od strana dočim je on sam ponosno z na puški nataknjenim bodnal korakal za čudno skupino. Le tu pa tam čutti je bil glasni smeh vojakov, kjer so se posvetovali kako hočejo poročniku javiti o novem čudnem jetniku. Prišedši do vojašnice, spravili so po dolgem naporu in trudu lenega osla preko treh stopnic v vežbo. Aračićeva tovariša ostala sta z oslom v vežbi, dočim je on sam odšel v stražnico, da po predpisu javi o vsphem stražnik.

Vodja straže probudil je takoj speče vojake, ktem je naznani, da je Aračić dovedel osla v vojašnico. Naravno, da so vsi vojaki hiteli v vežbo, kjer sta čuvala njih tovariša ubozega jetnika, smehu ni bilo ne konca ne kraja, še le ko je vodja straže zapodil vojake nazaj v stražnico, poleglo je nočno vpitje, vojaki so nestrnno pričakovali, kaj bude poročnik rekel, ko bode zvedeli o izvanrednem jetniku.

Vodja straže odšel je na to v inspekcijsko sobo, probudil poročnika in mu javil:

„Pokorno javim, da je patrulja št. v vje na vežbališču osla!“

„Kaj osla, kdo je vodil patruljo?“

„Prostak Jovan Aračić.“

„Aračić? Ah, temu loču zagovorim dvajsetdnevni zapor. Čegav je osel?“

„Ne vem, ali Aračić je vendar pravilno postopal, da ga je dovedel v vojašnico, kajti lahko bi ga kdo odvedel.“

„Da, prav imaš, pa naj ostane osel do jutri na dvorišču in takoj po budnici naj ga odvede Aračić na policijsko postajo.“

Potem je odšel poročnik v vežbo, kjer je stal Aračić s svojima tovarišema in oslom. Slišal je zopet nebroj psov, vendar se ni mnogo zmenil za nje, kajti mislil je le na ubozega osla. Na to so vojaki odgnali jetnika na dvorišče in se podali k počitku, le straže pri vratih ostale so na svojem mestu.

V vojašnici vladala je grobna tišina, vojaki sanjali so o svojem domu, o vajah, o zaporu, črem kruhu in svojih Dulcinejah, zopet drugi, ki niso mogli spati, šteli so dneve in mesec, ktere morajo še prebiti v službi cesarja, kolikokrat bodo še pometali hodnike in stopnice vojašnice, da konečno z metlo v roki rešijo domovino, — kratko rečeno, vojaki so izdelali v spanju tisoč bojnih načrtov — vse v blagor domovine.

Iz sladkih sanj probudili so vojake glasni zvoki signalov, kjer so prihajali iz dvorišča. V stražnici zavladala je splošna živahnost, vojaki oprtili so telečnjake in puške ter se uvrstili v red na hodniku. Vodja straže hitel je v inspekcijsko sobo in javil zaspanemu poročniku, da je v vojašnici na bastijonu št. 1 signaliziralo alarm, — za ogenj. Poročnik je nemudoma opsal meč in hotel na mostovž ter zaukazal tudi na bastijonu št. 2 signalizirati alarm. Službo imajoči podčastniki pričeli so po sobah kričati in buditi vojake, kjer so bili v par minutah oblečeni in so hiteli s puškami na dvorišče vojašnice. Za četrto ure zbrane so bile vse sotnije na dvorišču, in poročnik Lovro Humer javil je ponosno prisluščnu, da mora kje v mestu goretki ker se je na bastijanu št. 1 čul prvi signal.

Med tem ko je oddelek vojakov pripravil brizgalnice in odšel z njimi v mesto, čakale so ostale sotnije daljnega povelja. Toda kmalu potem vrnili se je oddelek gasilcev v vojašnico, kjer ktem je prišel tudi policijski nadzornik ter v veliko začudenje četnika in ostalih častnikov, izjavil, da v mestu nikjer ne gori. Četnik je mladega poročnika nekako čudno pogledal, toda slednji mu je iznova

zatrdir, da je na svoja lastna ušesa slišal signale.

Da se o pravem položaju prepiča, poslal je četnik vodjo straže na bastijon št. 1, da tam povpraša kje gori.

Ko se je vodja vrnil, javil je četniku, krog katerga so bili zbrani vsi ostali častniki, da v istini nikjer ne gori.

„Toda čemu signal?“ zakriči četnik jezno na prestrašenega vodjo, ob katerem prilika je tudi poročnik prebledel, kajti vedel je, da mu ni nič dobrega pričakovati.

„Gospod četnik, pokorno javim“, pricel je vodja straže, jecljaje govoriti, „pokorno javim, da nikjer ne gori, signaliziral je — je —“

„Gовори!“

„Signaliziral je — je oooosel, ki smo ga danes vjeli na vežbališču!“ odrezal se je vodja junaska, dočim je poročnik nekote stopil korak nazaj.

Naravno, da se tudi četnik ni mogel smehu vbraniti; smejali so se tudi vsi častniki in moštvo, ktero se je veselo vrnilo v vojašnico. Na spanje ni nihče več misil, kajti vsakdo je vedel kako opazko o izvanrednem jetniku, čudnem signalu in nenavadnem alarmu.

Drugi dan moral je poročnik v pisarno polkovnika, a teden kasnejne odšel je na dopust iz zdravstvenih ozirov, — kjer je imel čas premišljati o oslovi osveti.

Vodja straže probudil je takoj speče vojake, ktem je naznani, da je Aračić dovedel osla v vojašnico. Naravno, da so vsi vojaki hiteli v vežbo, kjer sta čuvala njih tovariša ubozega jetnika, smehu ni bilo ne konca ne kraja, še le ko je vodja straže zapodil vojake nazaj v stražnico, poleglo je nočno vpitje, vojaki so nestrnno pričakovali, kaj bude poročnik rekel, ko bode zvedeli o izvanrednem jetniku.

Vodja straže odšel je na to v inspekcijsko sobo, probudil poročnika in mu javil:

„Pokorno javim, da je patrulja št. v vje na vežbališču osla!“

„Kaj osla, kdo je vodil patruljo?“

„Prostak Jovan Aračić.“

„Aračić? Ah, temu loču zagovorim dvajsetdnevni zapor. Čegav je osel?“

„Ne vem, ali Aračić je vendar pravilno postopal, da ga je dovedel v vojašnico, kajti lahko bi ga kdo odvedel.“

„Da, prav imaš, pa naj ostane osel do jutri na dvorišču in takoj po budnici naj ga odvede Aračić na policijsko postajo.“

Potem je odšel poročnik v vežbo, kjer je stal Aračić s svojima tovarišema in oslom. Slišal je zopet nebroj psov, vendar se ni mnogo zmenil za nje, kajti mislil je le na ubozega osla. Na to so vojaki odgnali jetnika na dvorišče in se podali k počitku, le straže pri vratih ostale so na svojem mestu.

V vojašnici vladala je grobna tišina, vojaki sanjali so o svojem domu, o vajah, o zaporu, črem kruhu in svojih Dulcinejah, zopet drugi, ki niso mogli spati, šteli so dneve in mesec, ktere morajo še prebiti v službi cesarja, kolikokrat bodo še pometali hodnike in stopnice vojašnice, da konečno z metlo v roki rešijo domovino, — kratko rečeno, vojaki so izdelali v spanju tisoč bojnih načrtov — vse v blagor domovine.

Iz sladkih sanj probudili so vojake glasni zvoki signalov, kjer so prihajali iz dvorišča. V stražnici zavladala je splošna živahnost, vojaki oprtili so telečnjake in puške ter se uvrstili v red na hodniku. Vodja straže hitel je v inspekcijsko sobo in javil zaspanemu poročniku, da je v vojašnici na bastijonu št. 1 signaliziralo alarm, — za ogenj. Poročnik je nemudoma opsal meč in hotel na mostovž ter zaukazal tudi na bastijonu št. 2 signalizirati alarm. Službo imajoči podčastniki pričeli so po sobah kričati in buditi vojake, kjer so bili v par minutah oblečeni in so hiteli s puškami na dvorišče vojašnice. Za četrto ure zbrane so bile vse sotnije na dvorišču, in poročnik Lovro Humer javil je ponosno prisluščnu, da mora kje v mestu goretki ker se je na bastijanu št. 1 čul prvi signal.

Med tem ko je oddelek vojakov pripravil brizgalnice in odšel z njimi v mesto, čakale so ostale sotnije daljnega povelja. Toda kmalu potem vrnili se je oddelek gasilcev v vojašnico, kjer ktem je prišel tudi policijski nadzornik ter v veliko začudenje četnika in ostalih častnikov, izjavil, da v mestu nikjer ne gori. Četnik je mladega poročnika nekako čudno pogledal, toda slednji mu je iznova

Slovencem in Hrvatom priporočam svoj

SALOON,

564 Centre Ave., Chicago, Ill., v katerem vedno točim sveže pivo, dobro vino in whiskey.

Prodajam tudi na debelo

avstrijske virzinke

po nizki cenji. 8 poštovanjem

Lenard Puh,

564 Centre Ave., Chicago, Ill.

Vina na prodaj.

Dobra črna vina po 50 do 55 ct. galona s posodo vred.

Dobra bela vina po 55 do 65 ct. galona s posodo vred.

Hvalite Boga, usnje 70 ct.

„ s zlato obrezo 75 ct.

Gospod usliši nas, usnje 81.

Šveta nebesa, usnje 70 ct.

„ s zlato obrezo 81.

Vedno češčenje, usnje 81.

„ s zlato obrezo \$1.50

Prezveto Srce Jezusovo, usnje 90 ct.

Jezus na križu, usnje 80 ct.

Božičica, 18 ct.

Gardist, 12 ct.

Mrtvaška srajca, 15 ct.

Dvojob, 12 ct.

Stric Martinek, 12 ct.

Božična noč, 30 ct.

Preko morja, 30 ct.

Na božiču, 32 ct.

Korotanska povest, Mladost, 30 ct.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI :

Predsednik: JOHN HABJAN, Box 303, Ely, Minnesota;
Pcdpredsednik: JOS PREDIER, 1024 South 13th St., Omaha, Neb.;
L tajnik: JOŽEF AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota;
II. ŠTEFAN BANOVIĆ, Box 1033, Ely, Minnesota;
Blagajnik: IVAN GOVŽE, Box 105, Ely, Minnesota;

NADZORNIKI:

IVAN PAKIŽ, Box 278, Ely, Minn.;
JOHN GLOBOKAR, B x 3/1, Ely, Minn.;
GEORGE STEPAN, Box 1135, Soudan, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljati na I. tajnika: Joe Agnič, Box 266, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugim.

Denarne pošiljatve naj se pošljijo blagajniku: Ivan Govže, Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Zamorca obesili.

V Uniontown, Pa., obesili so zamorca Wm. Simmsa, ki je dne 16. avg. umoril svojo soprogo. Na dvojščen county sodišča zbral se je nad 600 gledalcev.

Železniški roparji.

St. Louis, 22. nov. Pet roparjev napadlo je v minolej noči v bližini postaja Glifford, v Arkansus, „Canon Ball“ ekspresni vlak in so ob tej priliki vplnili \$500. Roparji zapalili so na tihu ogenj in na tačnih ustavili vlak, potem udrli v poštoi vor ter skušali z dinamitem blagajno razstreliti, kar se jim pa ni posrečilo. Ko so svoje „posle“ opravili, odjedzili so v prerijo, kjer so se skrili v smotni „ranch“, katerega sedaj deputij oblegajo. Roparji so bili haje še novinci v tem „opravilu“, kajti drugače bi bilo ne skušali z dinamitem priti do denarja, temveč bi zahtevali, da jim blagajnik odpre blagajno.

Sramotni steber v Willingtonu.

Willington, Del., 20. nov. Sodice New Castle countyja je danes izreklo slednje sodnijske odloke: Patrick McCue in James O'Brien zatočena ropa sta obsojena stati jedno uro ob sramotnem stebru, 20 palic in 2 leti zapora; John Auker in W. Bradley krivim spoznana tativna obsojena na 10 palic in 4 meseca zapora; Ottney Dumpson, kateri je obstreljal svojega brata, uro ob sramotnem stebru, 5 let zapora in \$500 globe. Charles Brewington in M. F. Brinkley krivim spoznana tativna perutnine, 10 palic in 6 mesecov zapora.

Umoril deklico.

Rochester, N. Y., 23. nov. Minoli torek umorili so neznani lopovi gospodiščno Terezo Keating in do danes se redarstvu ni posrečilo nikakega sledu o zločincih najti. Kajtor je iz raznih znamenj razvideti, morilum orimovane nesrečnice ni zadoščal, kajti slednji še vedno isče novih žrtv.

Včeraj zvečer je neki nepoznanec napadel 16letno Stello Cook in sicer na Trinidad ulici. Lopov skočil je iz za drevesa ter je hotel prijeti, vendar mu je deklica srečno utekla ter bežala v proti bližnjim hišam, ktere so pa bile zaprte. Lopov, videnš, da deklica ne more v hišo, skril se je v bližini in čakal, da ona zopet pride na ulico. K sreči prišlo je memo več ljudi, na kar je zločinec ubežal. Malo kasneje napadel je baje ravno isti lopov gospodiščno Almo Price na Main St in je pobil, vendar je tudi slednja srečno utekla. Policija vjeja je nečega postopača, čigar vnašnost se strinjaz popisom napadalca zadnjih dveh gospodiščen.

Prtožibe iz New Orleansa.

New Orleans, La., 20. nov. Od New Yorka do nas je precej dolga pot, tam imate delavski list „Glas Naroda“, kteri zastopa pravice ubožega trpiča, tu pri nas pa o delavskem gibanju ni najmanjšega sledu. Tu vlada še pravcato suženjstvo in korupcija. Na sladkornih nasadih delajo belopolti za \$1.50 na dan polnih 18 ur; za jed imajo samo pol ure prost. Hrana in stanovanje delavev je nepopoljivo sl-

vih topov. Za vsemi temi dogodki kakor sumijo Rusija.

Dunaj, 20. nov. Pri nekem izgredu v Fogarsu na Ogrskem, kjer je nastal vsled gonje proti židom je več kmetov umorilo žida Mojza Keja. Morilci so svoji nesrečni žrtvi odrezali glavo in isto na gnojnih vilah nosili okolo. Tudi so oplenili bišo umorjenega in jo potem začigli. Vodje morilne tolpe so zaprli.

London, 20. nov. Lord Salisbury naznara, da mora Anglija izdati \$60 000,000, ako hoče, da bude njeni topničarstvo tako pomognila in zboljšala, da bode v tem oziru prekosili Nemčijo.

Livadia, 20. nov. Po naznanih zdravnikov se stanje cara danes ni pobiljšalo. Njegova topota je bila danes zvečer ob 9. uri 102 stopinj in njegova žila bila 80krat v minutu. Bolnik ni mogel spati in se je hudo potil.

Petrograd, 21. nov. Današnje zdravniško poročilo glede carove bolezni se glasi, da bolnik minoločni in mnogo spal akoravno se je blezen na boljše obrnila.

Petrograd, 22. nov. Današnja poročila o carove bolezni glase se povoljno in pričakovati je v kratek popolno okrevanje. Nočni bulletin: topomer 100.2; žila trepavica 68. Car je le malo spal, danes zjutraj čutil se je bolje. Zjutraj ob 9. uri: topomer 101.1, trepavica 72.

Brest, 23. nov. Franceska vojna ladija „Admiral Boudin“ je trčila danes v tukajšnji luki ob križarko „D-staing“. Obe ladiji sti hudo poškodovani.

Carigrad, 23. nov. Porta ni hotela dati Zjd. državam eksekvture (t. j. potresu) za konzula v Kharatumu. Ker je ta odklonitev naravnost proti pogodbji, je že dalj časa za ta urad imenovan dr. Thomas H. Nort in dobil v velje vključno ustaviti konzulat v Kharatumu. Najbrže so nedavno pesebno radi te zadeve poslali v Smyrno vojno ladijo „Kentucky“, a ne samo radi armenske odškodnine.

Drobnosti.

Iz Clevelandu 0., nam poroča rojak, da v tamošnji Heiskel & Moore Maleable Iron Foundry Co. dobitelo nekaj spretih machine modlerjev, ako je v tamošnji oklici kedobrez dela in razume to delo, naj se le oglasti. Zasluzek sicer ni Bog več kakov velik, toda spreten modrlar le zaslubi več nego, da bi delal drugo priprosto delo. V oni tovarni dela že nekaj Slovencev.

V staro domovino so se podali: John Sodja iz Butte, Mont., v Strekovic; Frank Gornik iz Pueblo, Colo., v Ribnico; Jožef Kowalsky iz New Yorka v Ilovo; John Mustar iz La Salle, Ill., v Kostanjevico; Mihail Zamida iz Falls Creek, Pa., v Toplice; John Kochevar iz Falls Creek, Pa., v Mirno; Anton Turk iz Dr. w. Miss., na Rakek; Jože Čerček iz Cleveland, O., v Žužemberku; Karol Gerčar iz Brooklyna, v Vratislavo; John Alberž iz Braddock, Pa., v Hoteleršico; Franc Malavašič iz Braddock, Pa., v Hobrož; John Rihteršič iz Braddocka, Pa., v Fužino; Jožef Sterk iz Dollar Ay, Mich., v Kot pristarem Trgu.

Prelivanje krvi v Zagrebu. Po seboj izdaja hrvatskega časopisa „Napredek“ objavlja z verodostojnim londonskim brzjavam potrejno vest, da je prišlo minoli petek dne 16. t. m. v hrvatskem saboru v Zagrebu med madjaronskimi in opizicijskimi poslanci do poboja, ki je imel nečuvane posledice. Fanatični odpadnik in madjaronski poslanec Tamaš, streljal je na svoje tovariše, kateri so ogorčeno planili nanj in na njegove pristaše ter njega kajtor tudi na ulice ne zanese. Tudi z Dunaja se ta vest potrdijo. Mi bodoemo o tej zadevi pričkovati vesti iz stare domovine.

Mater je branil — V Št Andrežu so bili sprijeli pri Batističevih. Gospodar je pretepal gospodinjo.

25-letnemu sinu Ivanu to ni prijeti, kakor sumijo Rusija.

Zadnji je slabo, kajti oče, brat in sorodniki so planili nanj ter ga obdelali tako, da je moral revž v bolnišnico.

Društvo „Narodni dom“ v Trstu. — Tržaški Slovenci sosi ustanovili društvo „Narodni dom“, kateremu je namen, kolikor mogoče združevati in pospeševati slovenska društva v Trstu in okolici ter ukupovati in zdrževati v to svrhu primerna poslopja. Namestništvo je pravila že p. trdilo.

Samomer. — Dne 1. novembra se je v Celovcu vstrelila 58 letna vdova za računskim pregledovalcem. Še Wolf pl. Wildenau. Pred mesecem ji je umrl mož in začelo se ji je mešati. Dne 1. nov. je obit skala grob svojega moža na pokopališču, kjer je zopet prevzel ototnost tako, da si je kmalu potem vzel v svojem stanovanju življenje.

15 let obsojen v jebo je bil nemški princ Aremberg radi nečloveških hudodelstev, ktere je storil nad zamorci v nemški naselbini v Afriki. Zasluzeno kazen je nastopil 8. t. m. v Hanoveru.

Morilec prijet v zaporu. — Ta redek slučaj se je zgadel v Tamsweagu na Solinogaškem. Ne davno je bil na cesti med Mištanom in Špitalem ob Dravi umorjen trgovec z živino, Jožef Saller, in oropan. Dejanju sumljiv je bil 20-letni Jožef Berger iz Holmi. Orožniki so ga zasledovali, a Bergen si je mislil, da se zasledovanju najbolj odtegne, ako gre predsednik Štiritedensko, radi pretepa od okr. sodišča v Tamsweagu določeno mu kazen. Berger je torej sedel v varnem zaporu, dočim so ga orožniki pridno iskali. Kmalu pa je tudi okr. sodišče Transwesku dobile opis roparskega morilca ter tako spoznalo, da ima morilca že pod ključem. Berger je bil toraj vzaporu prijet in oddan okrožnemu sodišču v Špitalu.

Kako pojejo evropski vladarji?

„Cri de Paris“ piše, da evropski vladarji ne le, da pojejo, nega je med njimi tudi nekaj talentiranih pevcev. Cesar Viljem, ki zna vse, kar hoče, ima lep bariton, (morda nastopi enkrat tudi v berolinski operi!) španske kraljica bi bila izvrstna pevka, ako bi ne bila postala vladarica. Kraljica Viktorija je imela lepo grlo, poučevala jo je Adelina Patti. Švedski kralj Oskar II. ima dober tenor. Car Nikolaj II. pa ne poje nikdar. Toda Abdul Hamid je celo komponist pobožnih pesem. Bolgarski knez Ferdinand ima imenitен bas, a belgijski kralj Leopold je vel v mladosti tenor. Viktor Emanuel poje rad žalostne pesmi, a poje jih brez posluha in strašno distonira. Nizozemska kraljica Viljemina umara glasbe, a njen bodoči soprog je velik prijatelj godbe in petja. Avstrijski cesar je takisto prijatelj gledališč in koncertov, petipa nima vzroka, ker je zlasti poslednja leta vedno žalosten.

Kaznovan senež. Na neki železnični sta potovali skupaj neki igralec in neki agent. Igralec se je hotel odpočiti ter je legel na klop, po nezreki pa je pri tem pomečkal tovarski klobuk. Igralec se je opravideval, tada agent je zahteval za klobuk 12 kron. Igralec mu jih je dal ter spravil klobuk. Tako sta bila zopet prijatelja. Na postaji pa, kjer sta izstopila, je zahteval agent klobuk nazaj, kajti deževalo je silno, agent pa ni hotel iti po dežju gologlav. Igralec ga je zavrnil, da je klobuk sedaj njegov, saj mu je plačal za 12 kron. Natančno pa je zahteval agent prisotni, naj klobuk vsej zopet proda. Igralec je zahteval 16 kron. Po dolgem meščetju je se agent udal in platal za klobuk 16. K. Tedaj je prelivanje krvi v Zagrebu.

Posebno izdaja hrvatskega časopisa „Napredek“ objavlja z verodostojnim londonskim brzjavam potrejno vest, da je prišlo minoli petek dne 16. t. m. v hrvatskem saboru v Zagrebu med madjaronskimi in opizicijskimi poslanci do poboja, ki je imel nečuvane posledice. Fanatični odpadnik in madjaronski poslanec Tamaš, streljal je na svoje tovariše, kateri so ogorčeno planili nanj in na njegove pristaše ter njega kajtor tudi na ulice ne zanese. Tudi z Dunaja se ta vest potrdijo. Mi bodoemo o tej zadevi pričkovati vesti iz stare domovine.

Mater je branil — V Št Andrežu so bili sprijeli pri Batističevih. Gospodar je pretepal gospodinjo.

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE

pošiljajo rojaki kaj radi svojcem

DERARJE V STARO DOMOVINO.

Slovencem in Hrvatom to najceneje in najhitreje preskrbi

FR. SAKSER,
109 Greenwich Street, New York.

Smešnice.

Na železniči. Tujec: „Listek tretjega razreda v Kamnik!“ — Blagajnik: „Za pom gati ali ne pomagati?“ — Tujec: „Kaj menite tem?“ — Blagajnik: „Med potje e klanec, in kedor neče pomagati vlast pr-klo klanca prepeljati, mera 20 novčičev ved plačati.“

Hitro gotovo. Poročnik, „Brez šale gospodična Irma, vsled ljubezni do mene stiže dve gospodinji zblaznili — in vi me niti ljubiti ne moret?“ — Irma: „Ne, gospod poročnik!“ — Poročnik: „Toraj ste vi že tretja blažna gospodična!“

Jednostavno. A: „Jaz bi se lahko z bogato gospodično poročil“ — B: „Toraj hiti!“ — A: „Žel ona je M-ksikanca, a jaz hčem Američank!“ — B: „To je malenkost, da ar na Wall Str. v naše dolarje men jaš!“

Iz starih časov. Stariuk (meščanske garde): „Čemu ste duvedli svoja otroka seboj na vežbi?“ — Vojak: „Moja žena morda danes preti, da jo otroci ne metijo, vzel sem jih seboj.“

Slab izgovor. Sodnik: „Vi ste pripravil goljuf, kajti zatrjuvali ste vašej nevesti, da imate svojo hišo, vsed česar vam je posodila par tisočakov, kje je sedaj ta hiša?“ — Toženi: „Hi — hi — hi hišo — so mi ukradli.“

Pod vesali. Sodnik (na smrt obsojenemu jetniku): „Kaj želiš prednaučiti?“ — Jetnik: „Jedno smetko. (Kter je teks dobil.) Dajte mi tudi žvepleku.“ — Sodnik: „Žažgite si na sveči!“ — Jetnik: „Ne, bi naduho dobil!“

Listnica uredništva. Rojakom odpošljemo sedaj za \$20.45 100 krov avstr. veljave, predjeti je še 20 centov za poštnine ter mora biti denarna posiljatev registrirana.

G. dopisnik v Anconidi, Mont. O smrti in življenju umrelga Marka Daly poročali smo obširje v 92. Stev. „Glas Naroda“ z dne 17. nov. Ostale smerne so obč znan in zajete z starih virov, jedno smo prioblikili.

G. M. A. v Ely, Minn. Ne zamerita, da isto nemoremo prioblikiti, poskusite z lepa, morebiti bodo J. K. ... urelid in odstopil del hoste, kjer sta skupaj kupila. Žal, da se dovoli, da se sam uknjžil, upamo, da pa imata toliko vesti, da Vam dā, kar Vam gré.

Pred mojim odhodom v staro domovino kljemo vsem znancem in rojakom v Calumetu, Mich., srčni.

Z BOGOM!

JOŽEF STERK.

Pred mojim odhodom v staro domovino kljemo vsem znancem in rojakom v Bradocku, Pa., srčni.

Z BOGOM!

JANEZ ALBERT, FRANC MALAVAŠIČ, JOHN RIHTERŠIČ.

Pred našim odhodom v staro domovino kljemo vsem znancem in rojakom v Bradocku, Pa., srčni.

Z BOGOM!

JANEZ ALBERT, FRANC MALAVAŠIČ, JOHN RIHTERŠIČ.

Pred našim odhodom v staro domovino kljemo vsem znancem in rojakom v Bradocku, Pa., srčni.

VABILO

Listek

Mrtvi molčijo.

Postajalo mu je dolgočasno v vozu; izstopil je ter šetal gori in dol po ulici. Jedva se je zmratio in veterini veterišči se je z redkimi plinovimi svetilkami stranske ulice. Deževnjek je ponehalo, učniti tlak je se je srušiti samo na sredi ceste, kjer ni bilo tlaka, zbrala se je deževnica v večjih in manjih mlakah. Čudno — misil je Zvonimir sam pri sebi — jedva sem se oddaljil par sto korakov od glavnega cesta, že moram nehotje misliti, da sem sred kakih ogorških vasi; toda, bodisi temu kakorkoli, tu je saj varno, tu je gotovo nihče njenih znancev ne bode zasedli. Pogledal je na uru... sedem — in že temna noč. Jeden se je letos zdaj pričela — in ta nevihta....

Zavil se je trdneje v jesensko sončno, ter je hitreje korakati. Sipe na svetilkah so radi močnega vetrov žvenkatale. Še pol ure, reče sam sebi, potem zamorem iti. Ah, skoro bi želel, da je že prošla dogovorjena ura. Obstal je na vogalu; tu je zamagal videti na obe ulice, po katerih mora ona priti.

Da, danes bode priša, govorim s seboj, držeb za klobuk, da mu je vse ne odnesi. — Pet k—

sej profesar kega kolegija — ob tacih dnevih zamore ona estaviti svoja stanovanje, ter še celo daljša izostanek.... V bližini se zasiljajo zvonenje konjske železnice, a tudi v zvoniku cerkve Ivana Nepomuka jame zvoni. Življene na ulici postane živahnejše, več ljudi hiti po ulici navzdol, kakor se mu dozdeva, delavci vrčajoči se iz dnevnega počesa; bila je jedva sedem ura, a ob sedmih se občirajo prodajalnice zatravajo. Vsi so pospešili korak in videti je bilo, da se vojujejo proti vetrui. Nihče se ne zmeni za njega, samo par prodajalniških leket ga radovednici pogledom pogleda, tuji one se zginole za ovinkom. Končno zapazi Zvonimir neko znanemu osebu ter jej pohti nasproti. Brez voza? Je li ona?

Bila je ona; pospešila je svoje korake, ugledavši Zvonimira.

„Prisla si pa?“ je povpraša.

„Ne, izvošček sem odslovila st-

prav pri Karloveni gledališču, kajti dozdeva se mi, da sem se že enkrat z dotičnim izvoščkom peljala.“

Neki gospod pride memo niju, ter opazuje memogrede mlado gospo. Zvonimir gleda na oddaljujočim se gospodom, skoro je opaziti jeso na njegovih lichenih. Gospa pogleda v njegove oči. „Kdo je?“ vpraša bojazljivo.

„Jaz ga ne poznam, tu nimaš nikačih znancev, bodi mirna. Toda pojdimo sedaj, voz naju čaka.“

„Je li ta tvój voz?“

„Da.“

„Odprt?“

„Da, pred pol ure bilo je še lepo vreme.“

In bila sta pri kočiji; mlada gospa takoj vstopi; „kočjaž,“ zaupije njen spremjevalec.

„Kam je šel?“ povpraša gospa.

Zvonimir gleda na vse strani.

„Neverjetno, niti videti ga ni.“

„Za božjo voljo!“ vzduhne gospa.

„Potri trenotje, izvošček gotovo ni daleč.“

Mladenič odpre vrata bližnje gospodine; kraj okrogla mize v družbi svojih prijateljev sedel je izvošček, kjer ugledavši najemnika takoj vstane.

„Tako, milostni gospod,“ nagnovi izvošček mladeniča, ter izpije stope svojo čašo vina.

„Za Boga, kaj pa mislite?“

„Oprostite, milostljivi, tako jsem na mestu,“ odgovori izvošček ter pohiti k vozu. „Kam se peljemo?“

„Prater — kazino.“

Mladenič se vsede kraj mlade gospode, ki se je stisnula v desnem kotu kočije, da je iz pod strehe vozova skoro ni bilo videti.

Zvonimir poda jej obe roki, a ona se ne gane. — „Niti dober večer mi ne želiš?“

„Oprosti, pusti me saj trenotek, skoro se ne zavadem.“

Zvonimir vedo se v svoj kot in oba molčita. Izvošček krenil je v pratersko ulico, ter vozil memo spo-

menika Tegethoffa, v par minutah bili so v temenem praterskem drevoredu. Ema krčevito objame svojega ljubljence, Zvonimir je potčasno odstrani pajčolan, kjer je ločil njihove ustne, ter jo poljubi.

„Konečno sem vendar pri tebi!“ reče Ema.

„Ali veš, koliko časa se že nista videla?“ odvrne Zvonimir.

„Od nedelje.“

„Da, ali takrat le od daleč.“

„Kako to? bil si vendar pri nas?“

„Da, pri vas. Ah, tako ne sme iti več dalje. K vam sploh več ne pridev. Toda kaj ti je?“

„Neki voz je hitel inemo nas.“

„Dragica, ljudje, ki se danes po Prateru vozi, se izvestno za naju ne zmenijo.“

„Verjamem, toda slučajno me zamore vendar kdo poznati.“

„Ni mogoče, da naju poznajo.“

„Prosim te, poljimo se kam drugam.“

„Kakor hočeš.“

Zvonimir pozove kočjaž, toda on ju preslišal njegov poziv. Pozove ga v drugič ter rahlo udari po njegovih širokih plečah. Kočjaž se ozre nazaj.

„Okrenite! A čemu tolčete tako neusmiljen konje. Saj se nam nikanam ne mudri, slišite! Vozite nas sasjeste, v drevored kraj državnega mostu.“

„Na državno cesto?“

„Da, toda ne gonite tako, kajti to nima nikacega smisla.“

„Oprostite gospod, toda nevihta plasi mi konje.“

„Ah kaj še, nevihta.“ Zvonimir se vsede.

„Kočjaž okrene konje, vozili so uazaj.“

„Čemu te včeraj nisem videla?“ vpraša Ema.

„Da bi mogel?“

„Misila sem, da si bil k mojemestri povabljen.“

„Ah tako.“

„Čemu nisi tja prišel?“

„Ker nikakor ne morem prestati, da se pri črilih ljudeh suideva. Ne, nikoli več.“

Ema zmaja z ramami.

„Kje smo?“ vpraša ga skrbno.

Voz zavije pod železničnim mostom na državno cesto.

„Ta cesta vodi k veliki Donavi, kmalu pridemo do državnega mostu. Tu ni nikacega znanca,“ dostavi Zvonimir nekako porogljivo.

„Čemu se voz tako tres?“

„Sedaj smo zopet na tlaku.“

„A čemu vozi z jedne strani na drugo?“

„To se tebi samo dozdeva, kajti vihar —.“

Toda tudi njemu se dozdeva, da se voz premično tresi ter premetava z jedne strani na drugo, ali ni hotel o tem nič omeniti, saj je Ema že itak bila prestrašena.

„Danes imam mnogo in resno s teboj govoriti, Ema.“

„Toraj moraš kmalu prijeti, kajti ob devetih moram biti že doma.“

„V dveh besedah je vse zapovedano.“

„Za Boga, kaj se je zgodilo?“ zakriči Ema prestrašeno.

Voz je prisel med tir poulične železnice, jedva da se ni prvernil, ko je skušal kočjaž vstaviti. Zvonimir zgrabi kočjaž za suknjo. „Stojte, vi ste pijani,“ tegoti se Zvonimir.

Le se težavo vstavi kočjaž preplasne konje. „Ali milostljivi gospod...“

„Ema, hajd bodemo tu izstopili.“

„Kje smo?“

„Ne vidiš? pri državnem mostu. Vihar je ponehal, pojdiva tekaj čaša pes, kajti med vožnjo ne moreva mnogo govoriti.“

Ema zakrije svoja lica s pajčolonom ter izstopila.

„Vihar je pojenjal, pravis?“ vzklikne Ema, ko takoj pri izstopu močan veter brije nasproti.

(Dalje prihodnjic.)

Modri oči (sin pri slovesu): „Sinko moj, ako veš kaj hočeš in ako samo to hočeš, kar moreš in moreš kar hočeš, ter veš, da zamoreš, kar hočeš — potem si za samostojnost sposoben!“

Najbolje sredstvo. Novo poročeni soprog: „....Jako rad bi vedel, kaj moja žena o meni misli!“ Star gospod: „Vzdešte se na njen klobuk, potem boste takoj zvedeli!“

Slovenske knjige.

V zalogi imam knjige raznih založnikov in so zaznamenovane v mojem ceniku in še mnogo novih, se priporočam cenjenim rojakom za daljša narorobiila. Cenik pošljem poštne prostro.

Dalje prodajam tudi ŽEPNE URE in VERIZICE itd. po zelo nizkih cenah. Denar naj si mi blagovoli naprej poslati, male zneske se lahko pošljete v poštnih znakah.

Slovenska Pratika za leto 1901 po 10 centov

Velika Pratika po 15 centov.

V zalogi imam tudi podobice za jaslice in sicer pastirčke, Jezusovo rojstvo itd., list po 5 centov, 6 listov za 25 centov.

Mali zneski se mi lahko pošljijo v poštnih znakah.

MATH. POGORELC,
920 N. Chicago Street,
Joliet, Ill.

Slovencem in Hrvatom, posebno delavcem pri dogah v gozdovih Mississippi, Arkansasa, Tennessee itd. priporočam svoj

St. Nicholas Hotel
Corner Main in Washington Streets,
v Memphisu, Tenn.

Primeni bude vedno dobiti čedno in ceno ostanovanje in hrana, dalje sveže pivo, vino in whisky in kakor tudi fine smožke, vse po nizki ceni. Kobilnemu obisku se priporočam Slovencem in Hrvatom s poštovanjem

BLAŽ. TURK.

JOHN GOLOB

203 Bridge Street, v Jolietu, Ill.
IZDELUJEM

KRANJSKE HARMONIKE
najboljše vrste in sicer:

2. 3. 4. do 5. glasne; cena 2 glasnim je \$18 do 40;
cena 3 glasnim \$25 do 80;
cena 4 glasnim od \$5 do \$100;
cena 5 glasnim od \$80 do \$150.

Na željo rojakov uglasujem orgle, „sharp“ ali, „flat“: f, e, d, c, a, h, kakor si kdo želi:

Nova spričevala.

Spoštovani prijatelji! — Prijel sem vaše harmonike in se vam za nje lepo zahvaljujem; prav po volji so mi tudi drugim dopadajo, ko jih slišijo.

Bon 113, Walkerville, Mont., Peter Spehar.

Dragi prijatelji! — Naznanimi ti, da sem prejel harmonike. Strašno me veseli in reči smem, da se nisem nadpeljati tacih. Res me stanejo že \$50, a sedaj jih ne dam za \$100. — Zato se ti tako lepo zahvaljujem, ker so harmonike tako močne in posebno v glasovih, ki se prav dobro ujemajo. — Rojaki, ki želite imeti dobre orgle, obrnite se na moja, ki vam borb postreže. — Večkrat sem že videl twoja spričevala v naših slovenskih listih in prosim te, da tudi mojega uvrstis med nje če te je volja, zakaj tacerja moža moramo ceniti.

Leadville, Colo., A. Križman.

Spoštovani g. John Golob! — Vaše harmonike sem dobiti in sem tudi že njimi zadovoljen, ker so prav močno izdelane.

Bienville, La., Jakob Škrbić.

Dragi prijatelji! — Naznanimi ti, da sem prejel harmonike. Strašno me veseli in reči smem, da se nisem nadpeljati tacih. Res me stanejo že \$50, a sedaj jih ne dam za \$100. — Zato se ti tako lepo zahvaljujem, ker so harmonike tako močne in posebno v glasovih, ki se prav dobro ujemajo. — Rojaki, ki želite imeti dobre orgle, obrnite se na moja, ki vam borb postreže. — Večkrat sem že videl twoja spričevala v naših slovenskih listih in prosim te, da tudi mojega uvrstis med nje če te je volja, zakaj tacerja moža moramo ceniti.

Leadville, Colo., A. Križman.

Spoštovani g. John Golob! — Vaše harmonike sem dobiti in sem tudi že njimi zadovoljen, ker so prav močno izdelane.

Bienville, La., Jakob Škrbić.

Dragi prijatelji! — Naznanimi ti, da sem prejel harmonike. Strašno me veseli in reči smem, da se nisem nadpeljati tacih. Res me stanejo že \$50, a sedaj jih ne dam za \$100. — Zato se ti tako lepo zahvaljujem, ker so harmonike tako močne in posebno v glasovih, ki se prav dobro ujemajo. — Rojaki, ki želite imeti dobre orgle, obrnite se na moja, ki vam borb postreže. — Večkrat sem že videl twoja spričevala v naših slovenskih listih in prosim te, da tudi mojega uvrstis med nje če te je volja, zakaj tacerja moža moramo ceniti.

Leadville, Colo., A. Križman.

Spoštovani